

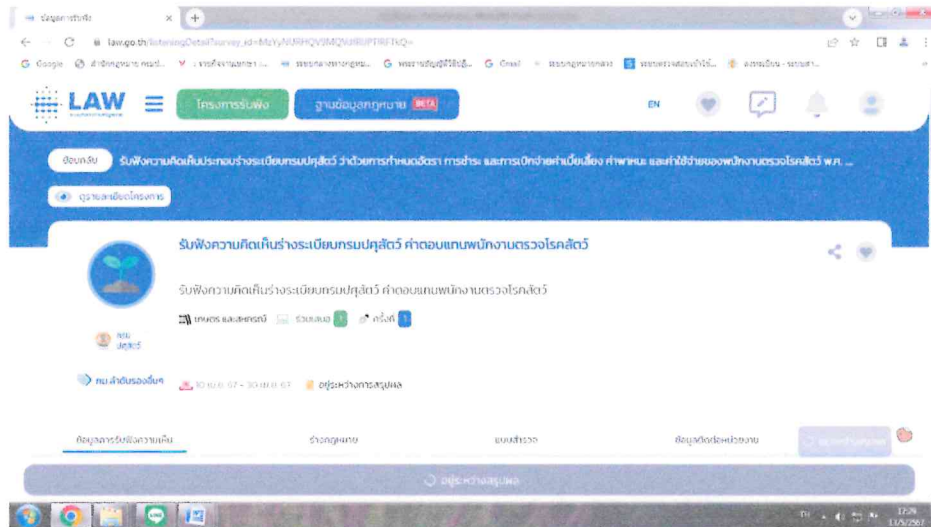
**สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างระเบียบกรมปศุสัตว์
ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบียดเบียน ค่าพาหนะ
และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ.**

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๕ วรรคสามและวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำ
ร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กรมปศุสัตว์ได้จัดให้มีการรับฟัง
ความคิดเห็นร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบียดเบียน
ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ดังนี้

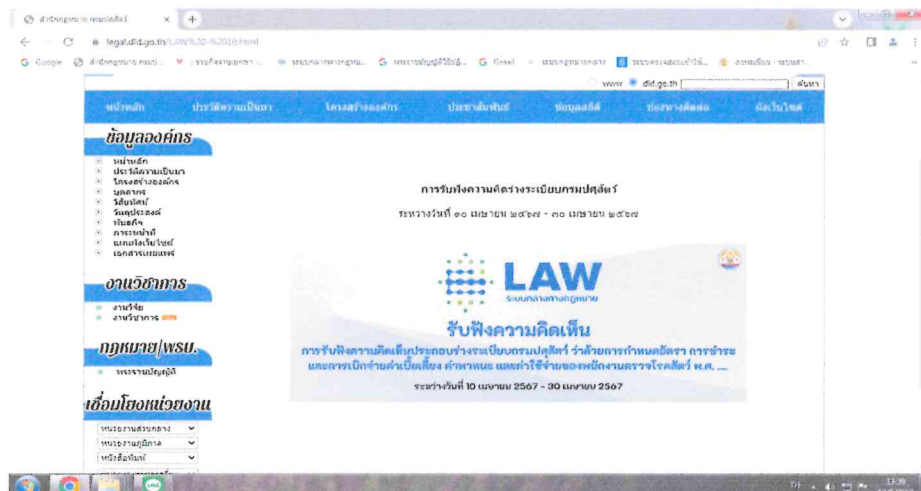
๑. วิธีการ จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

ในการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ
และการเบิกจ่ายค่าเบียดเบียน ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. จัดให้มีการรับฟัง
ความคิดเห็น ดังนี้

๑.๑ ผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย เว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th>

**๑.๒ ผ่านเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ www.dld.go.th เว็บไซต์ของ สำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์
www.legal.dld.go.th ที่เชื่อมโยงไปยังระบบกลางทางกฎหมาย**

๑.๓ แจ้งเวียนเป็นหนังสือไปยังหน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑.๓.๑ หน่วยงานในสังกัดกรมปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้แก่ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์เขต และสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ดังนี้

(๑) ในส่วนของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด กรมปศุสัตว์ได้สั่งการให้แจ้งข้อมูลให้ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่ และโดยเฉพะอย่างยิ่งพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่ปฏิบัติงานภายในจังหวัด ทั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์แต่งตั้ง และพนักงานตรวจโรคสัตว์ที่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งได้ทราบและแสดงความคิดเห็นร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ การเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ทั้งนี้ ให้แนบเอกสารหลักฐานการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการและพนักงานตรวจโรคสัตว์ดังกล่าวแสดงความคิดเห็นมายังสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ด้วย เพราะต้องใช้เป็นหลักฐานในการจัดทำสรุปรายงานการรับฟังความคิดเห็น และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎด้วย นอกจากนี้ ต้องใช้เอกสารหลักฐานดังกล่าวในการเสนอเรื่องไปยังกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) ในส่วนของสำนักงานปศุสัตว์เขต ๑ - ๙ กรมปศุสัตว์ได้สั่งการให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปได้ให้ความเห็นต่อร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ การเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ.

(๓) ในส่วนของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์ได้สั่งการให้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนทั่วไปได้ให้ความเห็นต่อร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ การเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ.และให้นำลงเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ด้วย ทั้งนี้ ให้แนบเอกสารหลักฐานการประชาสัมพันธ์ดังกล่าวมายังสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์เพื่อใช้ประกอบการเสนอกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตรวจสอบพิจารณาร่างกฎดังกล่าว

๑.๓.๒ ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการที่มีหนังสือขอหารือพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ มายังกรมปศุสัตว์ ได้แก่ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) รวมทั้งผู้ที่ถูกพาดพิงในหนังสือร้องเรียน ได้แก่ บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)

๑.๓.๓ ประชาชนทั่วไปผ่านการเผยแพร่การรับฟังความคิดเห็นในเว็บไซต์ของกรมปศุสัตว์ www.dld.go.th เว็บไซต์ของสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ www.legal.dld.go.th และเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th> รวมทั้งแสดงความคิดเห็นทาง Google Forms โดยสแกน QR Code ตามเอกสารแนบท้ายหนังสือ

โดยกำหนดรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑ ครั้ง ในระหว่างวันที่ ๑๐ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗ รวม ๒๑ วัน

๒. พื้นที่ของกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ ผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

๒.๒ ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์

๒.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีโรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่

๒.๔ เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด สำนักงานปศุสัตว์เขต และสำนักพัฒนา
ระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

๒.๕ พนักงานตรวจโรคสัตว์

๒.๖ ประชาชนทั่วไป

๓. ผลการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ มีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทาง Google Forms จำนวน ๘๕ ราย และมีผู้แสดง
ความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th> จำนวน ๐ ราย รวมมีผู้แสดงความคิดเห็น
จำนวน ๘๕ ราย

๓.๒ มีผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นหนังสือมายังสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์
จำนวน ๒ หน่วยงาน

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ
และการเบิกจ่ายค่าเบี่ยง ค่ำพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ได้ดังนี้

๓.๑ สรุปผลกรณีมีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทาง Google Forms จำนวน ๘๕ ราย
และมีผู้แสดงความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย <https://law.go.th> จำนวน ๐ ราย รวมมีผู้แสดง
ความคิดเห็น จำนวน ๘๕ ราย สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามข้อคำถาม ๕ ข้อซึ่งกำหนดข้อคำถาม
เนื้อหาของร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบี่ยง ค่ำพาหนะ
และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ดังนี้

ข้อ ๑ ตามข้อ ๕ ของร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ
และการเบิกจ่ายค่าเบี่ยง ค่ำพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. กำหนดให้ผู้แจ้ง
การฆ่าสัตว์จ่ายค่าเบี่ยง ค่ำพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ให้กับพนักงานตรวจโรคสัตว์
ที่ได้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามอัตรา
ที่กำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ค่าเบี่ยง ให้เบิกเป็นรายวันๆ ละ ๒๔๐ บาท

(๒) ค่าพาหนะ ให้เบิกค่าพาหนะรับจ้างได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินวันละ ๒๐๐ บาท

(๓) ค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น
เพื่อประโยชน์ในการตรวจโรคสัตว์หรือสารตกค้างในสัตว์ที่จะทำการฆ่าหรือเนื้อสัตว์เพื่อการรับรองให้จำหน่าย
เนื้อสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังต่อไปนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ หรือตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารตกค้าง
ตามมาตรฐานทางวิชาการในสัตว์ที่จะทำการฆ่าหรือเนื้อสัตว์เพื่อการรับรองให้จำหน่าย

(ข) ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการดำเนินการตาม (ก) เช่น ค่าวัสดุ อุปกรณ์ สารเคมี
ผ้ากันเปื้อน หมวกคลุมผม ถุงมือ หน้ากากอนามัย รองเท้า มีดฆ่าแหละ ค่าใช้จ่ายในการนำส่งตัวอย่าง
เพื่อตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

ในกรณีผู้แจ้งการฆ่าสัตว์หรือผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ
ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ตาม (ก) (ข) หรือจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ตาม (ก) (ข) ไว้แล้ว พนักงาน
ตรวจโรคสัตว์ไม่มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๖๐ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- มีการระบุให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ชัดเจน ช่วยป้องกันการร้องเรียน
การเรียกเก็บเงินจากพนักงานตรวจสัตว์

- เป็นการปฏิบัติงานนอกพื้นที่เป็นเวลานานและค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น

- เป็นการสนับสนุน...

- เป็นการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่
 - ค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น และสวัสดิการที่ได้รับยังไม่เพียงพอ
 - พนักงานตรวจโรคสัตว์ ควรได้รับค่าตอบแทนที่ชัดเจน
- มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๒๕ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้
- ค่าเดินทางควรกำหนดตามกิโลเมตรไปกลับ ตามกรมทางหลวง และคิดเป็นกิโลเมตร
 - ยอยากให้หน่วยงานภาครัฐออกค่าเบี้ยเลี้ยงช่วยโรงฆ่าสัตว์
 - ค่าจ้างเหมาจ่ายเป็นรายเดือน
 - เศรษฐกิจไม่ดี ค่าขายได้กำไรน้อย
 - ค่าเบี้ยเลี้ยงน้อยเกินไป
 - อัตราสูงเกินไป
 - ค่าเบี้ยเลี้ยงควรปรับให้มีการเบิกเพิ่มเติมได้ในกรณีที่ปริมาณการฆ่าที่มาก หรือกำหนดเป็นรายชั่วโมง ในกรณีที่ทำงานเกินชั่วโมงที่กำหนดสามารถเบิกเพิ่มเติมได้
 - ปรับเพิ่มให้สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายที่แท้จริง
 - ค่าตอบแทน เป็นการตกลงกันระหว่างผู้ประกอบการการฆ่าสัตว์กับพนักงานตรวจโรคสัตว์ บางแห่งเป็นโรงฆ่าขนาดเล็ก อัตราที่สัตว์เข้าฆ่าน้อย ทำให้ส่งผลต่อรายได้ของผู้ประกอบการ รายรับน้อยกว่ารายจ่าย อนาคตหากจะมีระเบียบควรต้องกำหนดอัตราจำนวนสัตว์เข้าฆ่า จำนวน เท่าไร ต่อค่าตอบแทนนั้นๆ
 - ค่าเบี้ยเลี้ยงควรพิจารณาตามค่าแรงขั้นต่ำ หรือคิดตามจำนวนสัตว์ที่เข้าฆ่า แต่มีการกำหนดเพดานและค่าเดินทางควรอ้างอิงตามระเบียบราชการ เช่น กิโลเมตรละ ๔ บาท เป็นต้น กรณีที่มีพนักงานตรวจโรคสัตว์มากกว่า ๑ คน เป็นการจ่ายรายคนใช่หรือไม่
 - ค่าเบี้ยเลี้ยง ควรกำหนดให้มีการปรับอัตราใหม่อย่างน้อยทุก ๑๐ ปี เนื่องจากเงินเพื่อเพิ่มขึ้นทุกปี หากคิดตามอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๓ หลังจากผ่านไป ๑๐ ปี ค่าเงินจะเพื่อเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๔.๓ หากคิดที่ ๒๐ ปีจะเพื่อขึ้นร้อยละ ๘๐.๖ หากคิดที่ ๓๐ ปีจะเพื่อขึ้นร้อยละ ๑๔๒.๗ ทั้งนี้ การเพิ่มเบี้ยเลี้ยงมีส่วนช่วยในการรับสมัครคนเข้าทำงานในตำแหน่งพนักงานตรวจโรคสัตว์เป็นไปโดยสะดวกมากขึ้น เนื่องจากภาคเอกชนเองก็เพิ่มฐานเงินเดือนมากขึ้นทุกปี ทำให้เกิดการดึงกำลังคนไปทางภาคเอกชนมากขึ้น โดยเฉพาะตำแหน่งวิชาชีพเฉพาะเช่น สัตวแพทย์ หากกำลังคนลดน้อยลง การทำงานให้มีประสิทธิภาพก็จะเป็นเรื่องยากยิ่งขึ้น
 - ค่าพาหนะ ควรหมายรวมถึงการใช้พาหนะส่วนตัวด้วย เนื่องจากหลายโรงงานไม่มีรถโดยสารผ่านไปถึง จำเป็นต้องใช้พาหนะส่วนตัว ส่วนวิธีการคิดค่าเดินทางด้วยรถส่วนตัว ควรระบุให้ชัดเจนเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์และภาคเอกชน
 - เนื่องจากในข้อย่อย (ข) มีการระบุถึงค่าใช้จ่ายอื่นที่ค่อนข้างครอบคลุมแล้ว จึงไม่แน่ใจว่า "ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์" ในข้อย่อย (ก) คืออะไร คิดคำนวณจากอะไร อัตราเท่าใด หรือว่าจะมีการกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมในอนาคต
 - "ค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์" ควรแยกเป็นหัวข้อย่อยต่างหากจาก "ค่าตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารตกค้าง" เนื่องจากตอนนี้ใช้คำว่า "หรือ" ในหัวข้อย่อยเดียวกัน ทางเอกชนจึงเลือกจ่ายเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ การกำหนดค่าใช้จ่ายในการตรวจพิสูจน์โรคสัตว์ก็จะต้องมีความหมาย
 - อัตราค่าเบี้ยเลี้ยง ๒๔๐ บาท เป็นราคาที่ใช้นานมากแล้วและไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน และค่ายานพาหนะถ้าให้เบิกตามจริงไม่ควรกำหนดอัตราสูงสุดไม่เกิน ๒๐๐ บาท เพราะน้ำมันราคาสูงมากและส่วนต่างที่เกินไม่ควรเป็นภาระของเจ้าหน้าที่
 - จากค่าครองชีพที่สูงขึ้น
๑. เมื่อเอกชนต้องรับภาระในค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการตรวจโรคสัตว์ ผู้ประกอบกิจการรายเล็กที่ไม่มีต้นทุนการผลิตมากพอ อาจลักลอบหลีกเลี่ยงการตรวจโรคสัตว์ ท้ายที่สุดอาจนำมาซึ่งการระบาดของโรคจากสัตว์ไปสู่ผู้บริโภค ซึ่งกระทบต่อสาธารณสุขชนเป็นวงกว้าง และขัดต่อวัตถุประสงค์ของกฎหมายอีกด้วย
๒. พนักงานตรวจโรคสัตว์...

๒. พนักงานตรวจโรคสัตว์ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย มีอำนาจในการสั่งงดการฆ่าสัตว์ สั่งทำลายเนื้อสัตว์ และพิจารณาอนุญาตให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ซึ่งเป็นการทำคำสั่งทางปกครองรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการปฏิบัติตามสิ่งที่กฎหมายกำหนดจึงสมควรที่รัฐจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายดังกล่าว ในทางกลับกัน การให้เอกชนผู้แจ้งฆ่าสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์นั้น อาจทำให้การพิจารณาของพนักงานตรวจโรคไม่เป็นกลางได้

ข้อ ๒ ตามข้อ ๖ ของร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. กำหนดให้ในการเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามข้อ ๕ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์เบิกจากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ โดยจัดทำรายการปฏิบัติงานตรวจโรคสัตว์ประกอบการเบิกตามแบบเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ และแบบแจ้งรายการปฏิบัติงานตรวจโรคสัตว์ที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๖๔ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- เหมาะสมแล้วที่จ่ายโดยตรงต่อพนักงานตรวจโรคสัตว์
- สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน
- เบิกในจำนวนที่เป็นจริงและเหมาะสม อยู่ในอัตราที่เหมาะสม
- มีเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร ป้องกันการร้องเรียนจากการรับเงินอื่นๆ จากผู้แจ้งการฆ่า
- ชัดเจนดี จะได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ
- ค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามข้อ ๕ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์เบิกจากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์
- กรณีที่ผู้แจ้งมีหลายรายจะเบิกจากผู้แจ้งรายใด ควรกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติม

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๒๑ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ควรเบิกจ่ายจากรัฐบาล ไม่ควรเบิกจ่ายจากเอกชน, ควรเบิกที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- อยากให้หน่วยงานรับผิดชอบที่มีโรงฆ่าสัตว์ เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงช่วยโรงฆ่าสัตว์
- เห็นควรแก้ไขให้สามารถเบิกค่าปฏิบัติงานนอกเวลาได้ตามระเบียบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนสังกัด

- ควรปรับเพิ่มให้สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายจริง
- เห็นควรแก้ไขค่าพาหนะ ถ้าจะให้เบิกจากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ ปัญหาจะเกิดกับผู้ประกอบการขนาดเล็ก

- เห็นควรให้เบิกจากผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เนื่องจากบางกรณีผู้แจ้งการฆ่าสัตว์เป็นเพียงผู้ทำหน้าที่แจ้งแทนผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ อาจมีการเปลี่ยนแปลงและไม่ได้ปฏิบัติงานประจำที่โรงฆ่าสัตว์

- การให้ผู้แจ้งเป็นผู้จ่ายเงินโดยตรงให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ในกรณีโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออก อาจเป็นการเอื้อผลประโยชน์ และอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประเทศผู้นำเข้า ในระบบการกำกับดูแลของกรมปศุสัตว์ว่าอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อน

- กรณีเป็นโรงฆ่าสัตว์ของหน่วยงานราชการ(ท้องถิ่น) ไม่เคยเบิกเนื่องจากถือว่าเป็นการปฏิบัติราชการ

- หากให้เจ้าหน้าที่เบิกเงินจากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์เป็นการผลักภาระค่าใช้จ่ายและต้นทุนให้แก่ผู้ประกอบการทั้งหมด หากรัฐจะดำเนินการควบคุมเกี่ยวกับเรื่องใดควรจัดการให้เป็นระบบโดยไม่สร้างภาระค่าใช้จ่ายให้แก่เอกชนผู้ประกอบการจนเกินควร

- ไม่ควรให้ผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พนักงานตรวจโรคสัตว์ควรได้รับค่าตอบแทนจากรัฐ

ข้อ ๓ ตามข้อ ๗ ของร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. กำหนดให้กรณีพนักงานตรวจโรคสัตว์เป็นผู้ได้รับเบี้ยเลี้ยงประจำจะเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ ตามระเบียบนี้ได้ต่อเมื่องดเบี้ยเลี้ยงประจำ (ได้รับค่าตอบแทนทางใดทางหนึ่งเท่านั้น)

ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์มีหน้าที่ตรวจสอบรายการที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ขอเบิก เมื่อเห็นว่าถูกต้อง ให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ชำระเงินให้กับพนักงานตรวจโรคสัตว์ โดยผู้แจ้งการฆ่าสัตว์และพนักงานตรวจโรคสัตว์ ต้องลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการเบิกจ่ายเงิน ทั้งนี้ ต้นฉบับเอกสารดังกล่าวให้ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ เป็นผู้เก็บรักษา และให้พนักงานตรวจโรคสัตว์จัดทำสำเนาเก็บไว้เป็นหลักฐาน มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๖๗ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- ควรมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ให้โรงฆ่าสัตว์ได้รับรู้และปฏิบัติตามระเบียบต่อไป
- ไม่เป็นการเบิกจ่ายซ้ำซ้อน, เมื่อรับค่าตอบแทนแล้ว ไม่ควรรับเบี้ยเลี้ยง
- มีหลักฐานการรับเงินจ่ายเงินถูกต้อง เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย
- เป็นหลักฐานในการมาตรวจโรงฆ่าสัตว์จริงทุกวันที่มีการฆ่าสัตว์
- ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์มีหน้าที่ตรวจสอบรายการที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ขอเบิก
- ไม่ขัดแย้งต่อระเบียบของกระทรวงการคลัง
- เหมาะสมต่อการจ่ายค่าพนักงานตรวจโรคสัตว์

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๘ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- อธิบายเพิ่มเติม เรื่องเบี้ยเลี้ยงประจำ คืออะไร เช่นอะไรบ้าง
- ควรเบิกจ่ายจากรัฐบาล ไม่ควรเบิกจ่ายจากเอกชน, เพิ่มเติมให้เบิกจ่ายตามระเบียบ

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้

- เห็นควรให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ควรได้รับค่าตอบแทนจากรัฐ ไม่ควรให้ผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของพนักงานตรวจโรคสัตว์

- เวลาปฏิบัติงานอาจเป็นคนละเวลา
- ตอนนี้งานเศรษฐกิจแย่มาก ค่อยคืนก ขยายของยากกำไรในการค้าขายก็น้อย
- ควรลดขั้นตอน
- หากเป็นเจ้าของที่รัฐไม่ควรมีหลักฐานการรับเบิกเงินกับเอกชน
- การทำเอกสารเบิกจ่าย ของผู้แจ้งฆ่า เป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้ปฏิบัติงาน
- กรณีได้รับเบี้ยเลี้ยงจากงานอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ และไม่ได้

ใช้เวลาราชการในการไปปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์ เห็นควรให้เบิกเบี้ยเลี้ยงจากการปฏิบัติงานเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ได้

เห็นควรให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์เป็นผู้ตรวจสอบเอกสารและจ่ายเงินให้กับพนักงานตรวจโรคสัตว์

- หากผู้แจ้งฆ่าสัตว์อ้างว่ารายการขอเบิกไม่ถูกต้อง ผู้แจ้งฆ่าสัตว์สามารถจ่ายเบี้ยเลี้ยงที่จะไม่ชำระเงินได้ หากอ้างว่าไม่ถูกต้องไปเรื่อยๆ ก็สามารถจ่ายเบี้ยเลี้ยงที่จะไม่ชำระเงินได้ตลอดไป

ควรกำหนดระยะเวลาในการตรวจสอบความถูกต้องและชำระเงิน เช่น ภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ยื่นแบบแจ้งรายการปฏิบัติงานฯและแบบเบิกจ่ายฯ เพื่อป้องกันมิให้ผู้แจ้งฆ่าสัตว์ป่วยเปื่อยในการชำระเงิน

ควรระบุเพิ่มเติมว่า กรณีที่ผู้แจ้งฆ่าสัตว์ไม่ชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด กรมปศุสัตว์มีมาตรการอย่างไรบ้าง

- การตรวจเอกสารไม่ได้เป็นปัญหา แต่การเบิกเงินจากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์เป็นการผลกระทบให้แก่เอกชนมากจนเกินไปหรือไม่ เห็นควรให้พิจารณาโดยละเอียด

ข้อ ๔ ตามเอกสารแนบท้ายร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ได้แก่

- แบบเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์
- แบบแจ้งรายการปฏิบัติงานตรวจโรคสัตว์แนบท้ายแบบเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าเหมาะสม จำนวน ๗๐ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- สามารถเบิกเพิ่มเติมจากหน่วยงานต้นสังกัดได้
- มีหลักฐานการปฏิบัติงาน และเป็นหลักฐานการจ่ายของผู้แจ้งฆ่าสัตว์ เป็นเอกสารหลักฐานสามารถตรวจสอบได้ในภายหลัง

- มีรายละเอียดที่สะดวกต่อการปฏิบัติงาน ไม่ยุ่งยากในการทำเอกสาร

- สอดคล้องกับระเบียบของทางราชการ

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่เหมาะสม จำนวน ๑๕ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- แบบแจ้งการรายงาน เหตุใดจึงต้องทำ และต้องทำส่งหรือหน่วยงานใด มีวิธีอื่นแทนการออกเอกสารเป็นกระดาษหรือไม่

- ควรยื่นกับหน่วยงานของรัฐ

- ตอนนี้อภาวะเศรษฐกิจไม่ค่อยดีนัก ขยายของยากถ้าในการค้าขายก็น้อย

- ขั้นตอนเยอะเกินไป เพิ่มภาระให้กับผู้ปฏิบัติงาน

- แบบแจ้งรายการปฏิบัติงานยังมีพื้นที่เหลือตรงด้านล่างของหน้ากระดาษ ควรเพิ่มบรรทัดของตารางให้มี ๓๓ ช่อง เพื่อให้เพียงพอต่อการลงข้อมูลรายเดือน เนื่องจากบางโรงงานทำงาน ๗ วันต่อสัปดาห์ไม่มีวันหยุด

- เอกสารแนบท้ายไม่ได้มีปัญหา แต่ปัญหาอยู่ที่แหล่งที่จะเบิกเงินนั้นไม่ควรเป็นผู้แจ้งการฆ่าสัตว์เพราะเป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้ประกอบการโดยตรง

- เห็นควรให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ควรได้รับคำตอบแทนจากรัฐ ไม่ควรให้ผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของพนักงานตรวจโรคสัตว์

ข้อ ๕ ข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ.

มีผู้แสดงความคิดเห็นว่ามีข้อเสนอแนะ จำนวน ๒๐ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้

- เนื่องจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ สังกัดหน่วยงานรัฐบาล จึงควรเบิกค่าเบี่ยงเลี้ยงการทำงานกับหน่วยงานของรัฐบาล

- สามารถเบิกได้ไม่ทับซ้อนกับงานประจำ

- ไม่สมควรจ่ายผ่านคนกลางที่เป็นภาครัฐ

- ระบุตัวตนของพนักงานคุมโรงฆ่าสัตว์เฉพาะราย/แห่ง

- อยากให้มีระเบียบชัดเจนในการเบิกจ่ายค่าเบี่ยงเลี้ยง ค่าพาหนะ จากหน่วยต้นสังกัดได้

- จัดทำและมีข้อกำหนด...

- จัดทำและมีข้อกำหนดให้ทั้งสองฝ่ายได้ทำความเข้าใจตรงกันเพื่อจะได้ทำงานไปในเดียวกัน
 - มีข้อสงสัย หากมีผู้แจ้งฆ่าสัตว์แจ้งฆ่าสัตว์ใน ๑ วัน มี ๕ คน สัตว์ ๕ ตัว ผู้แจ้งฆ่าแต่ละคนต้องจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะให้พนักงานตรวจสัตว์ทุกคนตามกำหนดหรือไม่
 - เนื่องจากมีเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์จำนวนมากไม่ควรมีหลักฐานการรับเงินจากภาคเอกชน และโรงฆ่าขนาดเล็กจำนวนมากการจ่ายค่าตอบแทนเป็นเดือนหรือเหมาจ่ายจะสะดวกกว่าคิดเป็นวัน
 - ค่าตอบแทนหรือค่าเบี้ยเลี้ยงพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ เป็นการตกลงยินยอมกันทั้งสองฝ่าย มิได้ใช้งบประมาณจากราชการ
 - ไม่อยากให้เป็นระเบียบข้อบังคับซึ่งเป็นการเพิ่มภาระให้กับผู้แจ้งการฆ่าและผู้ประกอบการ หากมีระเบียบนี้ใช้บังคับ อนาคตอาจส่งผลให้มีการฆ่าสัตว์เถื่อนเพิ่มมากขึ้น และระเบียบนี้ไม่ควรมีผลใช้บังคับ เพราะผู้จ่ายเป็นผู้ประกอบการหรือเอกชน ไม่ใช่หน่วยงานราชการ ที่ต้องออกระเบียบเพื่อมีผลบังคับใช้
 - ควรมีการกำหนดอัตราเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับจำนวนสัตว์ที่เข้าฆ่า โรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กหรือโรงฆ่าสัตว์ขนาดใหญ่ เนื่องจากในโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็ก การคิดอัตราเบิกเบี้ยเลี้ยงรายวัน ทำให้แต่ละเดือนผู้ประกอบการต้องแบกค่าใช้จ่ายค่อนข้างมาก อาจทำให้ไม่สามารถจ่ายค่าตอบแทนได้ตามที่พนักงานตรวจโรคสัตว์ต้องการ นำไปสู่ปัญหาไม่มีพนักงานตรวจโรคสัตว์ประจำโรงฆ่าสัตว์ มีการลักลอบจำหน่ายเนื้อสัตว์ มีการร้องเรียนมายังเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อให้จัดหาพนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งบางหน่วยงานก็ขาดแคลนบุคลากรไม่สามารถจัดหาได้ และสุดท้ายผู้ประกอบการอาจต้องเลิกประกอบกิจการไป
- ควรมีการกำหนดอัตราการเบิกเบี้ยเลี้ยงให้มีรายละเอียดชัดเจนเพิ่มขึ้น เพื่อลดข้อโต้เถียงและการตีความของผู้ประกอบการและพนักงานตรวจโรคสัตว์
- ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ควรให้สอดคล้องกับระเบียบราชการหรือตามค่าแรงขั้นต่ำและตามความชำนาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้ ควรมีค่าพักค้างเหมาจ่ายร่วมด้วยกรณีที่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม การคิดค่าตรวจ (Inspection fee) เป็นไปตามชนิดและจำนวนสัตว์เข้าฆ่าก็ควรนำมาพิจารณา เพราะชนิดสัตว์และจำนวนที่เข้าฆ่า ทำให้การทำงานที่ไม่เท่ากัน จึงควรได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม และต้องมีค่านิยามหรือระเบียบที่ชัดเจนสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐที่เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ว่าจะสามารถได้รับในกรณีใดบ้างเพื่อป้องกันการกระทำผิดระเบียบราชการ
 - การให้พนักงานตรวจโรคสัตว์เบิกเงินตามข้อ ๕ จากผู้แจ้งการฆ่าสัตว์ ควรพิจารณาทบทวนใหม่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการและประโยชน์สาธารณะที่แท้จริง
 - การปฏิบัติตามระเบียบที่กรมปศุสัตว์กำลังจะออกมาบังคับเป็นไปได้ยาก
- มีผู้แสดงความคิดเห็นว่าไม่มีข้อเสนอแนะ จำนวน ๖๕ ราย สรุปเหตุผลโดยรวมได้ดังนี้
- สามารถเบิกได้ไม่ทับซ้อนกับงานประจำ
 - ร่างระเบียบมีการปรับปรุงที่เหมาะสมแล้ว
 - ทุกข้อเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานแล้ว
 - เห็นควรกำหนดอัตรา การชำระ และการเบิกจ่าย ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์แล้ว

๓.๒ สรุปผลกรณีมีผู้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นหนังสือมายังสำนักกฎหมาย กรมปศุสัตว์ จำนวน ๒ หน่วยงาน ดังนี้

๓.๒.๑ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๖๑๕/๘๙๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ มายังสำนักกฎหมายให้ความเห็นต่อร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระและการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ดังนี้

(๑) เห็นควรพิจารณาเพิ่มค่านิยามของคำว่าเบี้ยเลี้ยงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสับสนกับเบี้ยเลี้ยงตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) เห็นควรหารือกองคลัง กรมปศุสัตว์ เพื่อหาแนวทางในการให้กรมปศุสัตว์เป็นคนกลางในการรับจ่าย และเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์เพื่อป้องกันการเกิดประโยชน์ทับซ้อน

(๓) เห็นควรพิจารณาปรับเพิ่มอัตราค่าเบี้ยเลี้ยงให้เป็นอัตราที่เหมาะสมและจูงใจในการปฏิบัติหน้าที่ เช่น กำหนดอัตราไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ บาทต่อชั่วโมง เป็นต้น และพิจารณาปรับเพิ่มค่าพาหนะให้สามารถเบิกจ่ายได้ไม่เกิน ๔๐๐ บาท เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์เงินเฟ้อในปัจจุบันเพื่อเป็นแรงจูงใจให้มีผู้สนใจประกอบอาชีพเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์

(๔) เห็นควรให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ผู้ได้รับเบี้ยเลี้ยงจากหน่วยงานราชการสามารถเบิกเบี้ยเลี้ยงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์ได้ในกรณีที่ทำหน้าที่พนักงานตรวจโรคสัตว์นอกเวลาราชการ โดยเวลาราชการให้หมายถึงเวลาระหว่าง ๐๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. ของวันทำการและให้หมายความรวมถึงช่วงเวลาอื่นที่ส่วนราชการกำหนดให้ข้าราชการในสังกัดปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะหรือเป็นอย่างอื่นด้วย

๓.๒.๒ กองคลัง ได้มีหนังสือ ที่ กษ ๐๖๐๓/(กษ ๐๖๐๔/๘๙๐) ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ให้ความเห็นกรณีสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ให้ความเห็นว่าควรหารือกองคลัง เพื่อหาแนวทางให้กรมปศุสัตว์เป็นคนกลางในการรับจ่ายและเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ เพื่อป้องกันประโยชน์ทับซ้อน กองคลังให้ความเห็น ดังนี้

(๑) ตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดการดำเนินการไว้ในลักษณะนี้ โดยไม่ได้จ่ายผ่านกรมปศุสัตว์ แต่ได้กำหนดวิธีการดำเนินการเพิ่มเติมไว้ในประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ควรปรับแก้ร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระและการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ให้รัดกุมขึ้น โดยเพิ่มเติมแบบฟอร์มให้แก่ผู้แจ้งการฆ่าสัตว์แจ้งในแบบคำขอให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนอกสถานที่ทำงาน กรมปศุสัตว์มีการแจ้งอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และเมื่อเสร็จงานแล้วให้มีการรายงานผลการปฏิบัติงาน โดยนำแนวทางตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาปรับใช้

(๓) ร่างระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการกำหนดอัตรา การชำระและการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายของพนักงานตรวจโรคสัตว์ พ.ศ. ต้องผ่านความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ หากกระทรวงการคลังไม่เห็นชอบ ก็ให้กรมปศุสัตว์แก้ไขอีกครั้ง